

ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ . ԲԺՇԿՈՒԹՅՈՒՆ SPECIAL TOPIC: HEALING

Ինձ համար ապշեցուցիչ է, որ ՆԿ-ում ոչ բոլորը, ովքեր բժշկվեցին, անմիջապես «փրկվեցին» (այսինքն՝ վստահեցին Քրիստոսին և ունեցան հավիտենական կյանք): Ֆիզիկական բժշկությունը աղքատիկ փոխարինում է հոգևոր փրկությանը: Հրաշքները իրոք օգտակար են միայն այն դեպքում, եթե դրանք մեզ մոտեցնում են Աստծուն: Բոլոր մարդիկ ապրում են մեղավոր աշխարհում: Վատ բաներ են պատահում: Աստված հաճախ ընտրում է չմիջամտել, սակայն սա ոչինչ չի ասում Իր սիրո և հոգածության մասին: Չգույշ եղե՛ք պահանջելուց, որ Աստված հրաշքներ գործի յուրաքանչյուր կարիքի համար այս ներկայիս չար դարաշրջանում: Նա գերիշխան է, իսկ մենք չգիտենք ցանկացած տրված իրավիճակի ամբողջ նպատակը:

Այս հարցում կուզեի ավելացնել իմ մեկնություններից մի գրառում 2 Տիմ. 4:20-ից՝ Պողոսի և Ֆիզիկական բժշկության վերաբերյալ (տես՝ www.freebiblecommentary.org)

«Այնքան շատ հարցեր կան, որ կուզեիք հարցնել ՆԿ-ի գրողներին: Թեմաներից մեկը, որ բոլոր հավատացյալները մտածում են ֆիզիկական բժշկությունն է: Գործքում (տես՝ 19:12, 28:7-9) Պողոսը կարողանում է բժշկել, սակայն 2 Տիմ. 4:20, 2 Կորնթ. 12:7-10 ր Փիլ. 2:25-30-ում կարծես թե նա չի կարողանում: Ինչո՞ւ են ոմանք բժշկվում և ոչ թե բոլորը, և արդյո՞ք կա ժամանակի պատուհան, որը կապում է բժշկության հետ, որը փակվել է (այսինքն՝ Առաքելական շրջանը)»:

Ես հաստատ հավատում եմ գերբնական, գթառատ Հորը, ով բժշկել է և հիմա էլ բժշկում է ֆիզիկական հիվանդություններ, ինչպես նաև հոգևոր, սակայն ինչո՞ւ է այս բժշկության ասպեկտը թվացյալ ներկա և ապա շոշափելիորեն բացակա (այսինքն՝ ժամանակակից արևմտյան եկեղեցիները): Ես չեմ կարծում, որ դա կապ ունի մարդու հավատքի հետ, քանի որ Պողոսը հաստատ հավատք ուներ (այսինքն՝ «մարմնի խայթոց», տես՝ 2 Կորնթացիների 12): Ես զգում եմ, որ բժշկությունը և հրաշքներին հավատալը հաստատում էր ավետարանի ճշմարտացիությունը և վավերականությունը, որը դեռևս նույն կերպ է աշխարհի այնպիսի վայրերում, որտեղ առաջին անգամ է քարոզվում: Սակայն, ես զգում եմ, որ Աստված ուզում է, որ մենք քայլենք հավատքով և ոչ թե տեսածով: Ֆիզիկական հիվանդությունը հաճախ նաև թույլատրվում է հավատացյալի կյանքում՝

1. որպես ժամանակավոր մեղքի պատիժ
2. մեղավոր աշխարհում կյանքի հետևանքներ
3. որպեսզի հավատացյալներին օգնի հոգևորապես աճել

Իմ խնդիրն այն է, որ ես երբեք չեմ իմանա, թե որ մեկն է տվյալ պահին գործում: Իմ աղոթքը, որ յուրաքանչյուր դեպքում էլ Աստծո կամքը լինի, հավատքի պակասության հարց չէ, այլ անկեղծ փորձ թույլ տալու գթառատ ու ողորմած Աստծուն Իր կամքը գործադրելու յուրաքանչյուր մարդու կյանքում:

Ահա իմ եզրահանգումները՝

1. Բժշկությունը Հիսուսի և Առաքյալների ծառայության մի նշանակալի մասն է կազմել:
2. Դրա նպատակն է եղել հիմնականում հաստատելու Աստծո և Նրա Թագավորության մասին արմատապես նոր պատգամը:
3. Այն ցույց է տալիս Աստծո սիրտը վիրավոր մարդու հանդեպ
4. Աստված չի փոխվել (Մաղ. 3:6) և Նա դեռ գործում է սիրով, բժշկությամբ (բոլոր հոգևոր պարզկները շարունակվում են, տես՝ 1 Կորնթ. 12:9, 28, 30):
5. Կան օրինակներ, երբ մեծ հավատք ունեցող մարդկանց կյանքում բժշկություն տեղի չի ունեցել (մի գրքույկ, որն ինձ շատ է օգնել գտնելու այս հարցի պատասխանը Գորդեն Ֆիլի, *Առողջության հիվանդությունը, Հարստության Ավետարանը*):

ա. Պողոսը՝ 2 Կորնթ. 12:7-10

բ. Տրոնիփոսը՝ 2 Տիմ. 4:20

6. Մեղքն ու հիվանդությունը ըստ մեղքի մասին ռաբբիական մտածելակերպի իրար հետ փոխկապակցված են (տես՝ Հովհ. 9:2, Հակոբոս 5:13-18):
7. Բժշկությունը Նոր Կտակարանի երաշխիք չէ: Մա Եսայի 53:4-5-ում և Սաղմ. 103:3-ում նկարագրված քավության մի մասը չի կազմում, որտեղ բժշկությունը ներման նկարագրություն է (տես՝ Ես. 1:5-6, որտեղ հիվանդությունը մեղքի նկարագրություն է):
8. Առեղծվածային է, թե ինչու են ոմանք բուժվում, իսկ ոմանք՝ ոչ:
9. Հնարավոր է, որ չնայած բժշկությունը առկա է եղել բոլոր դարերում, Հիսուսի կյանքի ընթացքում այն նշանակալիորեն ավելի է շատացել: Այս ավելացումը կրկին տեղի է ունենալու Նրա գալուստից առաջ:

Ժամանակակից մի հեղինակ, որը ինձ օգնեց հասկանալու, որ իմ սեփական հարանվանական ավանդույթը թերագնահատել է Հոգու գործը, հատկապես հրաշքները, դա Գորդոն Ֆինն է: Նա մի քանի գիրք ունի, սակայն դրանցից երկուսը, որն այս թեմային է անդրադառնում և հավանեցի, հետևյալն են՝

1. *Պողոսը, Հոգին և Աստծո ժողովուրդը*
2. *Աստծո գորացնող ներկայությունը . Սուրբ Հոգին և Պողոսի թղթերը:*

Ինչպես և սուրբգրային հարցերի մեծամասնության դեպքում է, այստեղ էլ առկա է երկու ծայրահեղություն: Մենք բոլորս պետք է քայլենք մեր ունեցած սիրո լույսի ներքո, սակայն լինենք բաց Աստվածաշնչից և Սուրբ Հոգուց ընդունելու շատ ավելի լույս: